

[Peter Nielsen.]

ralsk, ville det være godt. Imidlertid hører vel en egentlig løsning af problemet med at holde lotteri og varekøb ude fra hinanden snarest ind under næringsloven m. v., og jeg tror, de fleste mennesker ville være glade for, om disse forhold kunne finde en naturlig ordning dér.

Det foreslås i lovforslaget, at det maksimale fradrag for udgifter til transport mellem hjem og arbejdsplads hæves til 1.800 kr., og endvidere at finansministeren kan fastsætte kilometertakster. Jeg anbefaler dette, idet det betyder en påkrævet forenkling.

Spørgsmålet er også her, om der forenkles nok, og om disse fradrag nu virker retfærdigt og ensartet nok. At man har disse befordringsfradrag er fuldt retfærdigt, idet denne transport er nødvendig for at vedligeholde og bevare den skattepligtige indtægt, og jeg ser dem for så vidt gerne udvidet, men også gerne standardiseret. Den nuværende ordning giver ligningsmyndighederne og skatteyderne for meget arbejde og irritation. I en kommune kan man således fortælle, at henvend en tredjedel af de opkaldelser, man har haft i forbindelse med ligningen, skyldes dette fradragsfortolkning. Folk klager over langsom behandling af landsskatteretssager, men man har dér årlig et firecifret antal sager til behandling om dette spørgsmål, og ofte giver sådanne relativt små sager anledning til stort besvær; man må sidde med køreplaner og generalstabskort for at bedømme, hvad der er den billigste offentlige befordring, og om skatteyderen har så lang ventetid ved tog og busser, at man må godkende andre former for transportudgifter, og i så tilfælde hvad udgiften er pr. kilometer i egen vogn o. s. v., o. s. v.

Afgørelserne kan virke meget uensartede og derfor give anledning til megen irritation. En sådan transport må ofte sammenlignes med transport mellem skiftende arbejdssteder, for hvilken der er fuldt fradrag for faktisk afholdte udgifter uden den 400 kr.s nedsættelse af fradraget og uden klausulen om billigste offentlige transportmiddel. Det giver sig besynderlige udslag. Bor to skatteydere ved siden af hinanden og har samme arbejdsplads, kan den ene, hvis han har et bierhverv, knyttet til bopælen,

fradrage en udgift for kørsel med egen vogn på ca. 2.000-3.000 kr., medens hans nabo ofte kun kan fradrage 200-300 kr.

Jeg ønsker ikke at beskære fradrag af denne art for nogen, men en vis retfærdighed og ensartethed bør kunne skabes. Så vidt mig bekendt har man f. eks. i Sverige den ordning, at der simpelt hen er 3 à 4 kilometerzoner; den nærmeste giver intet fradrag, mens fradraget er stigende i de øvrige. Det ville virke enkelt og være nemt at administrere. Det ville vel ikke give den såkaldte milimeterretfærdighed, men den kan heller ikke skabes med vort nuværende system. Det er vist derfor et spørgsmål, der også bør overvejes.

I øvrigt anbefaler jeg lovforslaget.

Foged: Jeg hilser med tilfredshed, at vi allerede nu kommer til at beskæftige os med ligningsloven; så kan der blive tid til at gennemgå lovforslaget ordentligt i udvalget, så det allerede på et tidligt tidspunkt kan være færdigt, og således at skatteyderne ved, hvad de har at rette sig efter i årets løb.

Vi tiltræder stort set, hvad ministeren har foreslået, men jeg vil med det samme sige, at vi naturligvis ønsker et udvalgsarbejde, hvorunder vi kan drøfte nogle af de forhold, som bl. a. det ærede medlem hr. Peter Nielsen har fremdraget, f. eks. disse såkaldte kørselsfradrag. Også jeg er klar over, at der er mange vanskeligheder med kørselsfradragene, men jeg har dog mødt eksempler på, at såvel skatteråd som sogneråd er gået ind for kørselsfradrag af en størrelsesorden, som loven sådan set ikke hjemlede ret til.

Ordningen kommer i nogen grad til at gå ud over de tyndt befolkede egne, hvor borgere kan bo i én by og arbejde for entreprenørfirmaer snart i nord, snart i syd, snart i øst og snart i vest; disse borgere kan ikke med nogen rimelighed flytte i nogen som helst retning, for de aner ikke, i hvilken retning deres arbejdsplads vil komme til at ligge, og de får ofte udgifter ud over de beløb, der er nævnt i forslaget, de 1.500 kr. og også de 1.800 kr. Det er en af de ting, jeg gerne ville have at vi skulle drøfte, og jeg mener, at når der er god grund og rimelighed for, at vedkommende borger således må køre for at opretholde sit erhverv